

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑΗ Η ΩΡΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ

ΓΑΣΚΩΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Δέν είχε έχθρους...γιατί τούς σκοτώσε όλους!.. Το κοντό σπαθί του νεαρού Γασκώνου πολεμιστή. Δυό έθιμα εμπρός!... Ένα έθιμα πίσω!... Γιατί δεν έμαθε χορό ένας γενναίος Γασκώνος. Τα άλλαγα τών Γασκώνων. Το μάτι του Νικαρχου. Πώς μονεμαχούν οι Γασκώνοι. «Πες να χτυπήσουν τις καμπάνες». «Θά πεθάνη!...» Ή θυμιατευρή σκηνή του Γασκώνου γιατρού. Γιατί τα κακάρους έ κέρρωστε, κτλ. κτλ.

ΑΠΟΤΕ, ένας Γασκώνος αξιοματωδώς είχε άρρωστίσει βαριά. Κι' όταν έβρασε πια σ'α τελευταία του, οι συγγενείς του φώναζαν έναν παπά, για να τον εξομολογήση και να τον μεταλάβη. Όταν τελείωσε η εξομολόγησις, ο παπάς είπε στον έτοιμοθάνατο :

- Και τώρα, τέκνον μου, πρέπει να συγχωρήσης τούς έχθρους σου.
- Δέν μπορώ, πάτερ μου, να τούς συγχωρήσω, άποκρίθηκε ο έτοιμοθάνατος Γασκώνος.
- Γιατί, τέκνον μου ;

-Γιατί τούς έχω σκοτώσει όλους ! Δέν άφηρα κανέναν ζωντανόν ! άποκρίθηκε περιήγανα ο τερατολόγος Γασκώνος.

Ένας νεαρός εύπατρίδης, Γασκώνος κι' αυτός, έπρόκειτο κάποτε να φύγη για τόν πόλεμο. Ο πατέρας του τόν άγκάλιασε, του εύχήθηκε καλό κατευόδιο και του έδωσε ένα βελάντι με λίγα χρυσάκια και τόν σπαθί του, με τό όποιο ο γηραιός εύγενής είχε δοξασθή και θριαμβεύσει σε διάφορες μάχες. Τό σπαθί όμως ήταν λίγο κοντό και ο νεαρός Γασκώνος είπε στον πατέρα του :

- Πατέρα, με καταστρέφεις ! Θά σκοτωθώ στην πρώτη μάχη !..
- Γιατί, παιδί μου ; ρώτησε άπορώνας ο γηραιός εύπατρίδης.
- Γιατί τό σπαθί σου είνε πάρα πολύ κοντό και δέν θά φθάνω τούς έχθρους μου.

Ο γέρο Γασκώνος χαμογέλασε τότε και είπε στο γιού του, με φωνή έντονη :

-Κάθε φορά που δέν θά φτάνης τούς έχθρους σου, να προσχωρής μερικά βήματα έμπρός και θά ίδης πως έτσι θά τών φτάνης, και με τό πασιάντο μάστιγα.

Μιά φορά ένας Γασκώνος εύπατρίδης άποράσισε να μάθη χορό. Όταν όμως ο χοροδιδάσκαλος άρχισε να τού δίνει τά πρώτα χορευτικά παραγγέλματα : «Δυό βήματα έμπρός ! Ένα βήμα δεξιά, ένα βήμα πίσω !», ο περιήγανος Γασκώνος τού φώναζε θυμωμένος :

- Ένας γνήσιος Γασκώνος προσχωρεί έμπρός όσο θέλεις, αλλά δέν κάνει ποτέ ούτε ένα βήμα πίσω !..
- Κι' έφυγε από τό χοροδιδασκαλείο, άποφασισμένος να μη μάθη χορό, για να μην... ύποχωρήση ούτε ένα βήμα !..

Σέ μιá στρατιωτική παράτιξη, τό άλογο ενός Γασκώνου στρατιώτη έξφυγε από τήν γαμμή και προσχώρησε μερικά βήματα έμπρός, χωρίς ο ίππέας του να προσταθήνη να τό συγχωρήση, από φόβο μήπως τόν πετάξει κάτω.

- Ίππέα, τού φώναζε θυμωμένος ο αξιοματωδώς του. Κάνε πίσω τό άλόγο σου !..
- Αδύνατον, κίριε άνθρώπε ! τού άποκρίθηκε ο στρατιώτης. Τό

ή άμείλιχη μουσική ύπερδιέγερσις, τό διαρκές τέντωμα τών βασανισμένων νεύρων μου κι' ή λιγοστή τροφή, τήν όποία στα πεταχτά έτρωγα, μέσα στο όρλιακτικό μουσικό πανδαμόνιο, που μ' είχε πιώσει, όδω αυτό μ' έφεραν έπιπέλους στα χείλη του τάφου... Πεθαίνω, μα άλλος θνητός δέν θά παιδεύη, γιατί έξρω τό σωτήριο μουσικό : Τήν ώρα που θά ξεψυχώ, θά καταραστώ με όλη τη λεχλαρα μου και τό όργανο και τόν τεχνίτη του, κι' έτσι ή σατανική έπιπορή του θά πάγη έντελώς !... Προσευχήσου στον Πλάστη μας για μένα και όύγαινε... Ν τ ω σ ο ν »

Πήγα έξάλλωσ στο Παρίσι κι' επισκέφθηκα τό νεκρικό δωμάτιο του άιοιστον φίλου μου, σοφιστισμένο, καθώς ήταν, από τήν άστυνομία, μέχρις ότου φτάσω έγώ, σήμερον με τήν επανάσταση έπιθυμία του. Βρήκα τό άχνινό βρώμινο στούδι μου, ένα παληοράτζελο, ένα παληοσέντονο και σε μιá γωνία παρατεταμένα τά συντόματα του γίγνονος θολοιστή, θαμμένα τώρα έντελώς κάτω από ένα παχύν στούδιμα σόννης και μούχλας !..

HENRI A. HENRING

άλογο αυτό είνε από τήν πατρίδα μου, τήν Γασκωνία, και οι Γασκώνοι, άνθρώπος και ζώα, δέν κάνουν ποτέ πίσω !..

Σέ μιá ναυμαχία ο κυβερνήτης ενός πολεμικού πλοίου, ο όποιος ήταν Μισσαλιώτης, πήγε κοντά σ' έναν Γασκώνο περιβολήτη και δείχνοντάς του τό έξορικό πολεμικό πλοίο, που ήταν σε πολύ μακρινή απόσταση, τού είπε :

- Τό βλέπεις αυτό τό πλοίο, εκεί πέρα, δεξιά ;
- Μάλιστα, κίριε κυβερνήτη ! άπάντησε ο Γασκώνος.
- Αυτόν, εκεί μέσα είνε ο ναύαρχος τού έχθρου. Θέλω, λοιπόν, να τού στείλεις μιá όβδια κατακέφαλα, μέσα στο μάτι του ! 'Ακούς ; Μέσα στο μάτι του !..

Ο Γασκώνος δέν έδλεπε ούτε τόν ναύαρχο, ούτε τίποτε, μα, σάν γνήσιος Γασκώνος, που ήταν, ρώτησε άτόχα τόν κυβερνήτη του :

-Σέ πού από τά δυό μάτια νά τού τήν άναρω, κίριε κυβερνήτη ;

Κάποιος Παρισινός εύπατρίδης προσκάλεσε κάποτε σε μονομαχία έναν Γασκώνο εύπατρίδη, που τόν είχε προσβάλει. Ο Γασκώνος δέντρησε τήν πρόσκληση τού Παρισινού και γριούνητας προς έναν λουσταλά, που στεκόταν εκεί κοντά, τού έδωσε ένα γριού νέμισμα να τού είνε δυνατά, δείχνοντάς του τόν άντιπότη του :

- Πήρανε σ' αυτό τόν έπιπόλο έξω κοντά και πές να σηκώσουν πέφωνα τίς κοιλιάς και γριούνη να προστάθουν τό πτώμα τού κούρου !..
- Μά ή κόρια σου ή λουσταλά, είνε τσαντακός και κρίνετα καλά στην ύπαιθρο !..
- Δέν σημαίνει, άποκρίθηκε με περηθση ο Γασκώνος. Με προσκάλεσε σε μονομαχία και θά πεθάνω !..

Ένας Γασκώνος γιατρός επισκέφθηκε μιá μερα έναν άσθενή. Άφου τόν εξέτασε προσεχτικά, έβγαλε από τήν τσέπη του μιá σκηνή και είπε στη γυναίκα τού άρρώστου :

- Φέρε μου μιá ζυγαριά...!
- Όριστε, γιατρέ μου, μα δέν έχει ζύγια, τού άπάντησε εκείνη, δίνοντάς του μιá ζυγαριά.
- Δέν πειράζει, είπε ο γιατρός. Βάλε μιá ζύγια ένα τάλληρο, ζύγισε λίγο από αυτή τη σκηνή και δόσ'ου να τήν πιη διαλυμένη σε νερό... Τό βράδυ θάφω να δώ πως είνε !..

Τό βράδυ όμως που ξαναπήγε ο γιατρός, βρήκε τόν άρρωστο κακαρομένο.

-Τί έκανες ; ξεφώνισε στη γυναίκα του. Μήπως τού έδωσες τη σκηνή χωρίς να τήν ζυγίσης ;

-Τή ζύγισα, γιατρέ μου, άπάντησε εκείνη, αλλά...!

-Αλλά !..

-Αλλά δέν είχα άλλωχω τάλληρο να βάλω στη ζυγαριά και σηκώσω τό ποούν με λανομάτα... Πενταροδεκάρες !.. Κόκαλο ο Γασκώνος γιατρός !..

Ένας Έγγλέζος, με κοννά χτυπητά κόκαλα μαλλιά, ματρε μιá μερα σ' ένα κορφού μιάς πολίχνης τής Γασκωνίας για να ξυριστή. Βλέποντας δε τήν λιπαρή φαλάκρα τού κορφού, ξεφώνισε, για να τόν ειρωνευθή :

- Μά πού ήσουν, φίλε μου, όταν μοιράζε ο Θεός τά μαλλιά στους άνθρώπους ;
- Εκεί ήμουν, ξεχούχουτε, άποκρίθηκε σαρκαστικά ο Ξένιος Γασκώνος. Μά είχαν άπομείνει στον καλό Θεό μονάχα ή κόκανες τοίχες για να μοιράση, και προτίθησα τη φαλάκρα μου, παρά να σπολισθώ με δαιδες !..

Τήν ώρα τού γάμου, ο Γασκώνος έρμημένος λέει στη νύφη άγανακτισμένος :

-Δέν ντοφτείσαι, να μου κοιβαλάς μεθυσμένο τόν γιατρό, για να σ'αε στανάγασω ;

Κι' ή νύφη, γλαυπασκα :

-Μά όταν είνε ξεμύθωτος, αιδεστώτατε, δέν θέλει νάφω !..